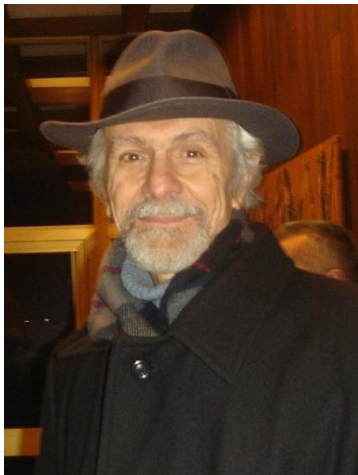

In memoriam

СЛОВО О ЧОВЕКУ ОД КЊИГЕ

Вујица Бојовић (1942, Прибојска Голеша – 2016, Пријепоље)

За разлику од претходних, последњи, 26. број *Савиндана* изашао је без ауторског потписа једног од његових најревноснијих сарадника и промотора Вујице Бојовића. Аутор бројних савинданских прилога огласио се само песмом *Анђео принц пуца у талас* објављеном под псеудонимом Винко Шелога. Прошлогодишњи *Савиндан* пренео је и рецензију књиге *Последња радост* која представља избор из прозног стваралаштва најпознатијег пријепољског књижевника Владислава Веселиновића Тмуше. Рецензија др Јована Љуштановића објављена је под насловом *Повратак скрајнутог писца*. Испоставило се да је „повратак скрајнутог писца“ најавио одлазак приређивача његове књижевне

заоставштине, Вујице Бојовића. Вујица је умро 17. марта 2016, у 74. години.

Прва асоцијација на Вујицу Бојовића у једној речи била би реч – *Књига*. А када би његов целокупни ангажман сумирали у једној реченици, та реченица би са пуно аргумената могла да гласи: *Коректор културне сцене Пријепоља*.

Вујица је рођен у Прибојским Голешима. Завичај је носио собом. *Ал човек вуче свуда удес завичаја*, како је волео цитирати италијанског песника усамљености и пролазности, добитника Нобелове награде за књижевност 1959, Салватореа Квазимода (1901-1968). Али, Бојовићево исходиште и духовно средиште било је узводно, у Пријепољу. Пријепоље и Књига, можда не случајно, били су и тема његова два последња јавна наступа. У јануару 2016. је гостовао у емисији Телевизије „Форум“ посвећене Пријепољу – граду у коме би желели да живимо, а у фебруару је пријепољска библиотека, као издавач, приредила промоцију књиге *Последња радост*. На овој књизи Вујица је, најпре као иницијатор а потом као приређивач, радио скоро 30 година. Насловио ју је по једној од објављених Тмушиних прича *Последња радост*. Тај наслов рођен је личним осећањем да је то његова „последња радост“. Потврдило се врло брзо да га то осећање, нажалост, није преварило. Вујица је осветлио Тмушу и искључио светло у својој креативној радионици. А могао је Вујица књигу посвећу Тмуши да наслови и по његовој другој причи која се зове *Недовршена прича*. Јер, оставио нам је Вујица своју „недовршену причу“. Имао је још пуно тога да каже и напише, да објасни и поручи. Причу из које би се још пуно тога могло сазнати и научити.

Вујица је био скроз у култури. Био је и писац и песник; лектор и коректор; хроничар и аналитичар; читалац и критичар; слушалац и беседник; посматрач и актер; новинар и промотор; аутор и уредник; сакупљач и приређивач; професор и директор; књижник и библиотекар. Добијао је у многим пословима на културној сцени главне улоге, али никада није био глумац у нашем свакодневном политичком „театру апсурда“.

Био је ренесансна појава у Константиновићевој паланци. Говорио је да је култура „и хлеб који једемо и ваздух који удишемо“. Говорио је и да је Пријепоље „мали град малих људи“, када многи нису разумели „шта је песник хтео да каже“. Вујица је говорио тихо, али његов глас далеко се чуо. Био је присутан на свим културним програмима, манифестацијама и друштвеним збивањима у граду. Када не би био „на месту догађаја“, знало се да није у Пријепољу или је, можда, прехлађен.

Вујицу су у Пријепољу, углавном, ословаљавали са „професоре“. Мада се он најкомотније осећао у кожи библиотекара. Лично је то истицао као своју професионалну одредницу. Био је први мушкарац библиотекар у Златиборском округу. Као директор, поставио је темеље савременој библиотеци у Пријепољу с којом се, захваљујући и онима који су га на челу ове установе наследили, данас поноси цео град. У библиотеци је формирао Завичајни фонд који баштини непроцењиво вредну писану и документарну грађу о Пријепољу и околини.

Аутор је монографије *Век библиотеке у Пријепољу* која је објављена 2005. године. Годину касније са његовим потписом из штампе је изашла и монографија *Учитељска школа „Сретен Вукосављевић“ у Пријепољу (1961 – 1974)*. У тој школи Вујица је предавао Српски језик и књижевност.

Дуго се у професору и библиотекар у Вујици Бојовићу крио песник Винко Шелога. Касно је Вујица почео да објављује песме. Само мали број њему блиских људи знао је чије су Шелогине песме. Служио се псеудонимом. У своје песничко име уденоу је име својих родних Голеша. Објавио је четири књиге песама. Издавачка радионица *Свитак* из Пожеге издала је најпре, као песнички првенац, циклус његових песама *До Астасова* (1994), а после деценију и по збирку песама *Смог, кашаљ* (2009) и збирку хаику песама *Година сваког дана мења хаљину* (2011). У 2011. години београдски издавач *ТОРУ* објавио је и Шелогину збирку песама *Узводно*. Заступљен је у више зборника поезије и Антологији хаику песама *Јутро припада птицама* (2002). Песме је објављивао под разним именима, па и због тога његова поезија није вредносно верификована колико по снази стиха заслужује.

Највеће, капитално богатство с којим је Вујица отишао у „службену“ пензију било је, како је често истицао, његово петоро унучади. Била су његова највећа радост, иако су са родитељима живели „тамо далеко“, у Француској и Новом Зеланду. Празником је проглашавао дане када су унуци и унуче боравили у Пријепољу. Био им је и деда и учитељ и најбољи друг. Његова унучад постала су равноправни чланови друштва из његовог окружења.

Имао је Вујица и један „Кућерак на Лиму“. Ту је испијао подневни еспресо, читао новине и егленисао са бројним пријатељима различите генерацијске припадности и често различитих погледа на локалну и светску сцену. И културну и политичку. Волео је попиту и по чашу вина црвеног. Као да је и том чашом потврђивао свој животни кредо оличен и у изреци да „људи бој бију, а мудри вино пију“.

Вујица је био поштован и омиљен у граду. Да Пријепоље којим случајем има своје централно гробље и у њему Алеју заслужних грађана, Вујица би данас морао бити на тој парцели. Или, да којим чудом, Пријепоље има *Трг књиге*, тај трг би са дебелим покрићем могао понети његово име.

Овако, пријепољским стазама којима је свакодневно ходио, лебдеће шешир професора Вујице, шал песника Шелого, мисао и књиге библиотекара Бојовића. Због свега што је у культуру Пријепоља уградио Човек од Књиге, Вујица Бојовић.

Милан Р. Цмиљановић

Библиографија

Самосталне збирке песама:

1. Смог кашаљ. - 1. изд. - Пожега : Књижевно друштво "Развигор", Издавачка радионица "Свитаk", 2009 (Пожега : Графос). - 118 стр. ; 21 цм. - (Библиотека Печат / [Књижевно друштво "Развигор", Издавачка радионица "Свитаk"])
2. Узводно / Винко Шелога [Вујица Бојовић]. - Београд : Топу, 2011 (Београд : Хекторпринт). - 111 стр. ; 21 цм. - (Библиотека Савремена поезија / [Топи])
3. Година сваког дана мења хаљину : хаику / Винко Шелога. - 1. изд. - Пожега : Свитаk, издавачка радионица Књижевног друштва "Развигор", 2011 (Пожега : Графос). - 98 стр. ; 21 цм

Монографија:

1. Век библиотеке у Пријепољу : 1904-2004. - Пријепоље : Матична библиотека "Вук Караџић", 2005 (Београд : Имаге). - 212 стр. : илустр. ; 21 цм

Приређивач:

2. Заједно 82. : Избор радова чланова Књижевног клуба / [изабрали] Ненад Пајић, Вујица Бојовић и Божидар Зејак. - Пријепоље : Књижевни клуб при Матичној библиотеци "Вук Караџић", 1982 (Пријепоље : Милешево). - 61 стр. ; 20 цм
3. Учитељска школа "Сретен Вукостављевић" у Пријепољу : (1961-1974). - Пријепоље : Учитељско друштво, 2006 (Пријепоље : Либерти принт). - 91 стр. : илустр. ; 24 цм
4. Последња радост : избор из прозног стваралаштва Владислава Веселиновића Тмуше. - Пријепоље : Библиотека "Вук Караџић", 2015 (Пријепоље : Графика). - 257 стр. : илустр. ; 23 цм

Књижевни прикази, есеји:

1. Исак Калпачина: Сломоврат, Пљевља, 1991. - У: Мостови. - ISSN 0350-4263. - 26, 133-134, стр. 131-133.
2. Заборављени писац : Владислав Веселиновић Тмуша (1888-1954). - У: Мостови. - ISSN 0350-4263. - 23 (1991), стр. 141-146.
3. Слободан Селенић: Убиство с преумишљајем, Београд, 1993. - У: Мостови. - ISSN 0350-4263. - 26, 132, стр. 83-87.
4. Владимир Арсенијевић: У потпалубљу, Београд, 1994. - У: Мостови. - ISSN 0350-4263. - 26, 137-138, стр. 188-190.
5. Милијан Деспотовић: Јевремов штап, Београд, 1995. - У: Градина. - ISSN 0436-2616. - 32, 6 (1997), стр. 128-130.
6. Душан Ковачевић: Била једном једна земља, Београд, 1995. - У: Одзиви. - ISSN 0350-6584. - 24, 98/99 (1996), стр. 82-84.
7. Светлана Велмар-Јанковић: Бездно, Београд, 1995. - У: Мостови. - ISSN 0350-4263. - 27, 142-143, стр. 209-212.
8. Војо Терић: Сиве стене са лишајем, Београд, 1995. - У: Мостови. - ISSN 0350-4263. - 31, 163 (2000), стр. 114-117.
9. Слуђени свет или бајка о манипулисаним људима. - У: Одзиви. - ISSN 0350-6584. - (1996), 82-85 стр.
10. Гастарбајтерски роман за децу. О роману "Звездано ждријебе" Драгомира Ћулафића. - У: Стремљења. - ISSN 0585-4229. - 38, 3/4 (1998), стр. 117-118.

11. Приче о завичају и вејавици. О збирци песама "Причест" Драгомира Тулафића. У: Стварање. - ISSN 0039-422X. - 53, 4/8 (1998), стр. 533-536.
12. Фајронт за једну генерацију. О роману "Фајронт у Гргетегу" Данила Николића. - У: Мостови. - ISSN 0350-4263. - 30, 159/161 (1999), стр. 174-176.
13. Пародија књижевног живота и мишљења. О роману "Света маст" Светислава Басаре. - У: Стварање. - ISSN 0039-422X. - 54, 6/8 (1999), стр. 641-645.
14. Успомене у кључу трансценденције. Приказ књиге: Никола Милошевић: Сенке минулих љубави, меланхолични запис о Страсбуру, Подгорица, 2005
15. Поздрав из Париза. - У: Међај. - ISSN 0351-5451. - 59 (2006), стр. 34-36.
16. Сто година са књигом : Библиотека у Пријепољу. - У: Панчевачко читалиште. - ISSN 1451-3048. - Год. 5, бр. 8 (мај 2006), стр. 56-58.
17. Бројанице против ђавола. - У: Међај. - ISSN 0351-5451. - 75 (2010), стр. 99-106.
18. Детињство моје златно, царско. Приказ књиге: Гордана Боранијашевић: Суво злато, дражевачко, Београд, 2011. - У: Међај. - ISSN 0351-5451. - Год. 32, бр. 85/86 (2012), стр. 73-78.

Песме објављивао у часописима:

1. "Траг". - ISSN 1451-9437
2. "Летопис Матице српске". - ISSN 0025-5939
3. "Златна греда". - ISSN 1451-0715
4. "Стварање". - ISSN 0039-422X
5. "Свитак". - ISSN 0354-7329
6. "Паун". - ISSN 0353-3239

Заступљен у заједничкој збирци:

1. ПЕСАК у шкољци : (десет песника) / Срегеновић...[и др.] ; [уредник Милијан Деспотовић]. - 1. изд. - Пожега : Издавачка радионица Свитац, при КД Развигор, 1994 (Пожега : Жиравец). - 160 стр. с раз. паг. ; 15 цм. - (Библиотека Клас. Коло 1 ; књ. 1-10)

Интервју објављен у монографији:

1. Мој свет : [интервјуи, разговор водила Индира Хацагић] / Индира Хацагић. - Ужице : Слово, 2002 (Ужице : Слово). - 222 стр. : фотогр. ; 21 цм

*Локални лист "Полимље" у својој деценијској традицији, често је објављивао Вујицине коментаре, колумне, приче и писане осврте на различите догађаје, појаве и људе Пријепоља.

Хадија Цигал Кријешторац, дипл. библиотекар саветник